

מגילת אסתר

14 1

זהו ספר הנקרא - ספר אסתר, הוא נחשב לספר הנביא ולספר נשים שבו בו הכתובים יושבו
 הוא נחשב מאוחר מזה. מהגזירה היא שאדם כל-בן/חלופיהם. ההלכות שניתנו לבא:
 1- אינרים ציבור שא לא ידון בשנה 2- מניית כל התנוצח 3- הגנה אל התכחש
 מפני הרעות חוזרות ונשנות 4- יציאת- או הודח שאם ידון בשנה, ^{הכרעה} תהה יציאה/
 פיקוח יתר (פזר) 5- אונס ~~בסיחה~~ סודות (כסיוע) ^{שידור} אפילו והעדר
 אחרות 6- צדיקנות איוואה בידם להחלה הביטחון של הגוש/התחבט (* אונס יש יבוא
 לעד אך היא מוגבלת בזמן) 7- אם ילכו לפתוח פה ולשנותם ס הזמן הגדר יפדז בכוחו היותם
 8- ^{שמינית} של פסקה באופן הליכוד בצדיות- פסיקה (נחיה).

5/5

2) הסקות של אש כיה הדן וכל השק הילול: תחילה, נראה כי הסל נודד אך הליונאים
 והקובים של סבי הדן - (*) אם באמר אשה כיה הדן היה יחיל, אזי הינו וזכרים שלם השופט
 נגדו יכו ילול אך הטענה פה שא באמר קימה ומאופשו (*) נולדו התון סייגם לבא
 (הן- כיוסאים וכו) כל שהגדר פוזט ^{כגול} והליכות של הפלם (*) ישנם אדכים יתר השופים
 שאו באים ליה ביטו כהן- חפסת האור (ק שסא יטלה לב/א שפדת השופט יהיה ניה אשנה אלעו
 משכ צדק) אפנה זכיקרות נוספות - ^{היו} המאגיה: נראה כי סדות ההדקות לבא.
 העשפ הזרונה הקונטפל והעשפ הסכו לא דיכל אך תחולא הוחסה, המעשפ כפרמניה השק
 היל וספיה הדן חל אך ורה אל דבר שכפול נידון כיה העשפ (ולא יסו שילא יטלה וול היל),
 הדבר נגד נחיה השנה אינקויטטר הוקדגה את טוק ילי השער (פחל דמוקה). המעשפ הסכו,
 שם זק האמר הוא נלה, ניה לפתח את הדן בהתקבל כויג חגלו/אונגד וכו, החויע: כגרי
 בל דן הודו שון לו יתר זק/אול, לא יכל להילא דגו, אל אד כן יפשו אק/דהוד של יכולה זק
 אדם קודם אדם טכניה הילאג- נראה כי ניה ^{אז"כ} משפס מקוקן סכ אל היל/הנחוזר.
פדל און ביקורת - יש לתון אך הפל אור 3 ^{הילול} (*) היל הוא התנחול
ליו וזכות? נראה שיש להפך הוא הנכון כיון שהיא זקנה שהלכות מלכי אור
 זה שיש באנחות, דבר שיהי אחרון או הסכום זקנה לטעוה לילול כהן- פה כספיה:
 שם אם חים כהן או (יה מלפלו ריבול דיון אכיה אכיה כסד ראלון, החנוה הייה יכלה זקנה.
 כדגה במלכים כגם יש יחסי אורי טוח נון כק-לקל שול יכד זקנה יחד אורי הובסכ, ק שיה
 מחויבים הספיק הדגה או מודפלי. (*) יש לתון אך הפל אור נגוד סבדי הדן- סופת הדן
 נודד באסמעות כל הדן (אם יכו לבוכ שדכנו- קודם אכיה טוח פכייט) ואל נכנוה השילון
 (כאשר נחיה השק זלה אל לפד שנתן בהשגה לד אור). (*) יציאת כליל - הפל אינו ייל
 כליל שבו השליות נכחנות שחטה הן אחרות, הלכות מלך התון זכרי שטוכוה
 סדונים תיאורים שטוכוסים זמן שיפוי, הוסל - כל שיש יתר ציפוד וסדדים שדורשים

טו (ראה כי צדקה וטובה צדקה וטובה, וזו יוכלו מושגים אחרים - מאד הבדל בין מקורו.

לפי תקנה 202 לתוספת יש אמרון הרצו מושגו זמני בענייני-הממשלה (~~שגור~~)

1) תפיסה על סטטוס כספי - אינן שומר כספי ברוטו זה, נוצר לעבוד & סבוכים של כספים.

2) כספים קצרים - נראה שבמקום הוצאה. מחזק, נראה כי אומנם מצד סכומים כלל אומר

נוצר לתבוע אשר תשכח (כחוקה) ונראה גם הסיכוי (הסגד הנדרש) אך אין

מיוצר בהתבסס פיצויים מוטבטים בחופה $\frac{אנחנו}{החוקה}$ ואילו קדוץ מכוון בהכרח שיש

חל ביטוח (אזרחי התורה וההסדר) אינן סכומים שיש להתבסס ואצילות אל יוקן ולכן

אין ניתן יתרה. 3) מלחמה - אינן יש חפזה וצמ יונק ארמוץ צרכים שבמקרים מחוצה

הרפור (כפי אומר) אך לא פוצים מושגים עד ושלומם נוכחים כל מהחופה (אשרות

כספים אצל משרד הבריאות והבריאות (כספים) הם אזוויו התור השפה ~~שהם לא יתבססו על חוקים אחרים~~ משהם הם רק דין, אלא

שם אדומים כמספקים וצמיתו כספים ~~הם אינם פיצויים~~ ואין השפעה).

הצדק יסב אם חלוקה כפי הדין הטקסני - יצולות ומהירות לאף הוכחה ראוייה וכן, יש

שעלמיה אף נהיה (ההנהגה האלה הולדת) - שכן ~~הפיצוי מהלם~~ יש להוכיח ולקיים כולם.

3) סיכונים פיאנסיים והדארך ~~העסקים והפיננס~~ - כפי נראה שאין ניתן ואם אזור החשיבות

החוקיות של חוקי התעשייה אומר משהו צו הסיכונים. ארון בסוגים האלו וטענה הנגד

הפסיכולוגיה תחלה ארון בהתבסס העסקים ~~הם אינן~~ שמומחה ~~כדי להעריך~~ טרם הצלחה

התפיסה \leftarrow על משימות אחרות בתנאי חקירה 363 לתקנות היהנטי רשמי אלה

לו ארבעה אף אמר: ~~המומחה~~ כי הצדק מושגת הנכונה השני: ~~המומחה~~

~~אין תהיה אף אחרות~~ אלא הפי אף מיוצר בסיסה החופשה הקול ~~(אולי הצדקה)~~ ארון ארון ~~אין תהיה~~

~~אין תהיה אף אחרות~~ אלא הפי אף מיוצר בסיסה החופשה הקול ~~(אולי הצדקה)~~ ארון ארון ~~אין תהיה~~

התבססה תוקן 7 יומם וזמן הסגד השני ~~(המומחה)~~ "כמה יחזיקו הפיכה" -

התפיסה: ~~המומחה~~ שם שחידד. ~~המומחה~~ אף התקלה לא זמן ארון ארון ~~המומחה~~

צד ארבע. הכל: אף תורה ~~המומחה~~ ארון ארון ~~המומחה~~ 2 הצדדים. צדדים

אין ע מיוצרם התנאים הכספים אלא תקנה דצ ולכן היותה המוח היא ממוז 2 הצדדים.

אף, ~~המומחה~~ אלה הוא הסגד במומחה צד ארון ארון ארון ארון ארון ארון ארון ארון ארון ארון

בסיס ראוי מהימנות לאחורה, כי קודם שיש סכום שהשתיה שהקיים הדין בהתבסס הצדדים

הכל את מוח ה' ~~המומחה~~ / ~~המומחה~~ נפר, רמון: מחזק ומנוכחי הנסיכה של הנמה לזכרה

החופשה הקול לא שום הדין, לא נראה כי \leftarrow אף את מוח ה' ~~המומחה~~ יוב, ליסב אף זמנו

~~המומחה~~ או רחוק ~~המומחה~~ שמוכח תשש סכום אף: אפילו אין דמי כחיים, מיוצרם כמספקים כולם

המומחה היוזם, רק את מוח, כולם ~~המומחה~~ (אף מוהאירוע).

